

Tine Tomazin – častni občan občine Tržič (1925–2022)

DUŠAN BODLAJ, PODŽUPAN

Tinetova mladost

Tine Tomazin se je rodil 8. februarja 1925 v Križah v kmečki družini pri Šim'nku, kjer je skupaj s tremi sestrami odraščal v skromnosti in ob trdem delu. Pri enajstih letih mu je umrl oče. Takrat je moral prekiniti šolanje v meščanski šoli v Tržiču, čez noč odrasti ter prevzeti moška dela pri hiši, da se je družina lahko za silo prebijala skozi težko življenje. Kljub obilici dela se je izučil za kovinarja. Vojna vihra ga je doletela v cvetu mladosti in takoj, ko je dopolnil 18 let, je bil na silo mobiliziran v nemško vojsko in odpeljan na bojišča po Evropi. V manj kot letu dni mu je uspelo pobegniti iz okupatorskih vrst in se priključiti partizanom. Najprej je bil borec 3. kranjske čete, nato mitraljezec 2. bataljona gorenjskega odreda. Kot inštruktor vezistov Prešernove brigade je bil v bitki v Poljanski dolini tudi ranjen. Svobodo je dočakal kot zastavnik – inštruktor za veze v diviziji Vladimirja Gortana. Tine je bil v partizanskih vrstah zelo priljubljen in spoštovan, saj je kot nemški vojak pridobil veliko znanja o vojskovanju in taktiki nemške vojske. To svoje znanje in izkušnje pa je s pridom uporabljal in prenašal na soborce partizane.

Tinetova poklicna pot

Tine se je po koncu vojne kljub obljubljenemu visokemu vojaškemu činu, ki bi mu lahko pomagal pri politični ali vojaški karieri, raje zaposlil kot delavec – tkalec v Bombažni predilnici in tkalnici Tržič. Pridno delo in kovinarsko znanje so opazili tudi njegovi predpostavljeni in kmalu je napredoval v podmojstra. Ob delu se je izobraževal ter zaključil nižjo gimnazijo in ekonomsko srednjo šolo. Na osnovi izobrazbe in pridnega ter vestnega dela so mu zaupali delo normirca, ki pa ga ni dolgo opravljal, saj ga je čakal večji izziv – izvolili so ga na funkcijo načelnika organizacijsko-inštruktorskega oddelka na Okrajnem komiteju KP. Po enem letu opravljanja te funkcije se je vrnil nazaj v BPT kot pomočnik komercialnega direktorja, nepoklicno pa je opravljal še funkcijo podpredsednika občinske skupščine, zadolženega za področje gospodarstva. Leta 1965 se je zopet začasno poslovil od BPT, saj je bil izvoljen za predsednika občinske skupščine (današnji župan) in je to funkcijo opravljal do leta 1967. Po izteku mandata se je vrnil v BPT, kjer je kot komercialni direktor ob delu zaključil tudi šolanje na Ekonomski fakulteti v Mariboru. Od leta 1978 do 1982 je bil direktor tovarne BPT, nato pa je odšel v pokoj. BPT je pod njegovim vodstvom zaposlovala več kot 1200 delavk in delavcev.

Tinetove zasluge za razvoj občine Tržič

Tine je že kot mlad borec za svobodo v drugi svetovni vojni z vsem srcem in znanjem pomagal osvoboditi domovino iz rok okupatorjev. V svoji poklicni karieri je uspešno deloval tako v gospodarstvu kot tudi v politiki. Svoje znanje je neprestano nadgrajeval z izobraževanjem in s tem pripomogel k razvoju in uspehu tovarne, kjer je delal in jo nazadnje tudi vodil kot direktor. Pod njegovim vodstvom je tovarna tehnološko izredno napredovala, saj so že v tistem času s pomočjo tujih oblikovalcev in proizvajalcev proizvode prodajali na zahtevno evropsko tržišče. Žal ni bilo podpore takratnih Tinetovih ožjih sodelavcev za preusmeritev proizvodnje v izdelavo tkanin v kombinaciji s steklenimi vlakni in kevlarjem. Tine je bil prepričan, da bi ta proizvodni program

lahko proizvajali in tržili še danes, saj so tovrstne tkanine prisotne tako v industriji kot tudi v raznih delovnih in zaščitnih oblačilih.

V času Tinetovega političnega udejstvovanja je zagotovo najpomembnejše pobratenje s francoskim mestom Sainte-Marie-aux-Mines, ki bo letos praznovalo že 56 let. Tine je bil pobudnik in sopodpisnik listine o pobratenju. To prijateljstvo je izkoristil tudi za tesne gospodarske in turistične povezave med pobratenima mestoma in tudi državama. Tudi mednarodna razstava MINFOS je plod sodelovanja med pobratenima mestoma. Ideja o proizvodnji tkanin v kombinaciji s steklenimi vlakni in kevlarjem je prav tako nastala v povezavi s Francijo.

Tine Tomazin je bil leta 1976 proglašen za častnega občana mesta Sainte-Marie-aux-Mines, francoski parlament pa mu je leta 2006 podelil plaketo za zasluge pri pobratenju in mednarodnem sodelovanju.

V času Tinetovega županovanja je bila izgrajena in odprta cesta Naklo–Ljubelj, ki je povezala Slovenijo in občino Tržič preko predora Ljubelj s sosednjo Avstrijo in omogočila boljše sodelovanje na vseh področjih. Ta odsek ceste je imel v takratni Jugoslaviji prvi status avtoceste. Občina Tržič se je na osnovi te pridobitve pod Tinetovim vodstvom prijavila na zvezni razpis za razvoj turizma in izdelala celovit projekt turističnega razvoja tržiške občine. Žal je tudi ta Tinetova ideja propadla, ker so se zvezne oblasti takrat odločile sredstva porabiti za razvoj manj razvitih področij tedanje Jugoslavije.

Tine tudi po odhodu v pokoj ni miroval in je bil še naprej zelo aktiven. Bij je tajnik turističnega društva in se povezal s turističnimi agencijami po Sloveniji. Preko TD Tržič je tržil njihove produkte. Seveda so tudi agencije v svojo ponudbo vključile tržiške turistične točke in privabljale turiste. V tem času je bil izdan tudi prvi turistični katalog Tržiča. Še en zelo pomemben dogodek iz Tinetovega dela na področju turizma v času njegovega županovanja je bil leta 1966, ko je bil posnet prvi turistični film v Jugoslaviji – Tržič, biser med gorami.

Po osamosvojitvi Slovenije je Tine tvorno sodeloval in pomagal izpeljati postopke za ustanovitev Agrarne skupnosti Polana in Pašne skupnosti Tegošče. Tudi v KS Križe je bil član sveta in s svojimi izkušnjami pomagal pri razvoju svojega rojstnega kraja. V KO ZZB NOB je bil vseskozi nepogrešljiv član in je kot predsednik to organizacijo nekaj let tudi vodil.

Tinetu v slovo

Tine Tomazin, ki je praktično vse svoje življenje posvetil razvoju občine Tržič, je leta 2015 prejel naziv častnega občana občine Tržič, ki pa ni bil podeljen zgolj kot skromna zahvala, temveč kot poklon za življenjsko delo znotraj občine Tržič. Tovariša Tineta bomo večno hranili v naših mislih in srcih.

Počivaj v miru pod svojo ljubo Kriško goro.